

Så er der yderligere bestemmelser om tilsyn, journalskrivning osv., osv.

Alt i alt kan jeg meddele, at Kristeligt Folkeparti er positivt indstillet over for dette forslag og ser frem til et godt og positivt arbejde omkring forslaget i udvalget.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg siger tak for brede den tilslutning til forslaget, hvor formålet er at skabe større patientsikkerhed, bedre forhold for vore patienter. Det gør vi ved, at bioanalytikerne nu får en eksplicit fastsat pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som bioanalytikere, og Sundhedsstyrelsen får en lidt mere kraftfuld mulighed for også at føre tilsyn med, at de lever op til den faglighed, der ligger i, at de får tildelt autorisationen.

Alt i alt et godt forslag, og tak for den store tilslutning til det.

Til fru Tove Fergo vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt det her vedrører den brede eller kun den smalle gruppe, kan jeg sige, at industrilaboranterne er ikke omfattet af nærværende ordning. Det er der to grunde til, for det første, at industrilaboranterne har et meget snævert virkefelt, for det andet, at deres uddannelse ikke ligger på niveau med de andre.

Til hr. Tom Behnke: For så vidt angår spørgsmålet og kommentarerne vedrørende § 8, kan jeg sige, at det er en bemyndigelse, som Sundhedsstyrelsen får netop med det sigte, som fru Tove Videbæk var inde på, hele tiden at justere virkefeltet for medarbejderne i takt med den arbejdstilrettelæggelse, den arbejdsglidning, der hele tiden finder sted, også den udvikling, der hele tiden finder sted inden for vores sygehussektor. Det er tanken, at Sundhedsstyrelsen skal have mulighed for at justere, når faggrupperne mener, at der bør være et lidt andet indhold i det fags virke, som bioanalytikerne skal varetage.

Hvad angår det, at der kun er tale om en titelbeskyttelse og ikke en beskyttelse af virksomhedsområdet, så har det præcis samme formål, at vi på den ene side vil give mulighed for, at man også – nu tager jeg så ordet industrilaborant i min mund – kan gå ind at søge et job, samtidig med at vi ikke laver en beskyttelse af selve industriområdet. På den anden side skaber vi også en mulighed for fleksibilitet i arbejdstilrettelæggelsen.

For så vidt angår § 17, stk. 3, er det en standardbestemmelse, hvor EU lægger op til, at vi skal have en 3 til 5 års overgang. Jeg foreslår, at

det spørgsmål underkastes en nærmere diskussion under udvalgsarbejdet, idet jeg generelt vil sige, at de spørgsmål om tingenes karakter og andet indhold, der måtte komme op i udvalget, står jeg selvfølgelig klar til at bidrage med under det udvalgsarbejde, som nu skal foregå.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om radiografer.

Af sundhedsministeren (Arne Rolighed).
(Fremsat 4/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Da Socialdemokratiets ordfører heller ikke kan være til stede ved behandlingen af det her lovforslag, skal jeg fremføre følgende:

Lovforslaget her er jo i realiteten identisk med det lovforslag, vi netop har behandlet, dog med den forskel, at det drejer sig om autorisation som radiograf, som i tillæg hertil også forestår administrationen af stråledosis ved behandling.

Derfor skal jeg blot henvise til mine bemærkninger i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 4 og meddele, at Socialdemokratiet kan støtte sundhedsministerens forslag.

Også her skal jeg på vegne af CD meddele, at de også kan støtte forslaget.

Tove Fergo (V):

Der er efter Venstres opfattelse givet nogle vældig gode begrundelser for, at radiografer skal

autoriseres. Kortere indlæggelsesforløb og ambulante behandlinger påvirker tilrettelæggelsen af arbejdet på de billeddiagnostiske afdelinger, og det stiller store krav til radiografers selvstændighed og til deres omstillingsevne.

Så kræver indførelse af ny teknologi og et stigende antal af billeddiagnostiske undersøgelser og behandlinger bredere kvalifikationer og igen omstillingsevne hos radiografer. De skal ofte arbejde selvstændigt og træffe beslutninger, der har væsentlig betydning for diagnosticeringen og behandlingen af patienterne, bl.a. det, som fru Anne-Marie Meldgaard jo nævnte, administrationen af stråledoser og også af optagelsesteknik.

Den teknologiske udvikling betyder, at radiografens arbejde stadig bliver mere kompliceret. F.eks. betyder en stadig mere udbredt benyttelse og udvikling inden for telemedicinen større selvstændighed for radiograferne. Og da det er vigtigt for Venstre, som vi også sagde før, at sikre patienterne en så god og kvalificeret behandling som muligt, vil Venstre meget gerne støtte dette forslag.

Vi har dog lige et par enkelte spørgsmål. Det er sådan i øjeblikket, at sygeplejersker har mulighed for at foretage røntgenfotografering. Det kan jo være nyttigt at smidiggøre arbejdet, og da vi bestemt ikke ønsker at få flere barrierer inden for vores sundhedsvæsen, vil jeg godt spørge, om de bemærkninger i høringssvarene om retten til at udføre virksomhed som radiograf netop er for at sikre, at sådan nogle som sygeplejersker fortsat vil kunne foretage røntgenfotografering på afdelingerne. Det er det ene.

Det andet er, om autorisationen ikke også skulle indebære et krav om efteruddannelse af radiografer, et krav om, at de bliver ved med at følge med og være på toppen og have den sidste nye viden med, så man er helt sikker på, at det virkelige giver kvalitet i radiografens arbejde, at de bliver autoriseret.

Men vi kan som sagt støtte forslaget, og det gør vi meget gerne.

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også støtte dette lovforslag om autorisation af radiografer, og det er med præcis de samme begrundelser som under forrige punkt på dagsordenen, nemlig behandlingen af lovforslag nr. L 4, forslag til lov om bioanalytikere, og jeg skal ikke trætte salen med at gentage, hvad jeg sagde dér, men blot henvise til det.

Men jeg har så et spørgsmål i forhold til præcis lovforslag nr. L 5 om radiograferne, for nu hørte vi før under det forrige punkt på dagsordenen, at ministeren sagde, at det med beskæftigelseskravet på 3 år inden for de sidste 5 år var noget, EU havde bestemt. Det har jeg jo ingen muligheder for at vurdere på nuværende tidspunkt.

Men det, jeg kan se, er, at når vi så tager det næste lovforslag, som vi behandler lige nu, nemlig lov om radiografer, er dette beskæftigelseskrav ikke til stede i § 17. Det er lidt underligt, men det kan jo selvfølgelig være, at EU er meget detailpræcis i hver enkelt lille uddannelse, har stillet forskellige krav. Det kan jeg nu ikke forestille mig, men det kunne jo godt være.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren, om vi allerede i dag kan få kastet lidt lys over, hvorfor man i det ene forslag har et beskæftigelseskrav, og ikke har det i det andet. Ellers er forslagene jo stort set identiske ord til ord og komma til komma, men det kan selvfølgelig også være, ministeren vil foretrække, at vi venter med at diskutere det til under udvalgsarbejdet.

Men Det Konservative Folkeparti vil allerede nu bebude, at vi stiller os positive over for lovforslaget.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil også her henvise til de generelle bemærkninger, som SF havde til det forrige forslag.

Den rivende udvikling, som jeg nævned, gælder jo i høj grad også området med billeddiagnostik, hvor radiograferne i praksis træffer en række selvstændige beslutninger, som har stor betydning for patienterne.

Det gælder f.eks. ved valg af optageteknik, ved administration af stråledosis, ved det udvalg af billeder til beskrivelse, som de fremsender, og også ved de strålehygiejniske foranstaltninger, som de er ansvarlige for.

Så også her finder vi det vigtigt, at Sundhedsstyrelsen har mulighed for at inddrage autorisationen, hvis hvervet – meget sjældent formentligt – ikke udføres samvittighedsfuldt f.eks. ved misbrug, sygdom eller grov forsømmelighed.

Vi finder, at lovforslaget giver patienterne en høj grad af sikkerhed for at få en professionel behandling, som de kan være trygge ved, og derfor vil vi også støtte dette forslag og ligesom sidst meddele fra Enhedslisten, at de også støtter forslaget.

Birthe Skaarup (DF):

Igen et forslag om autorisation og denne gang af radiografer. Ligesom det foregående forslag er der tale om patientsikkerheden, således at befolkningen kan skelne mellem personer, der har gennemgået en uddannelse og kan fremlægge bevis herfor, og dem, som blot benytter titlen.

Også dette forslag handler om, at personalet skal følge med i omstillingen af den sundhedsfaglige udvikling i samfundet, hvor kortere indlæggelsesforløb mere og mere påvirker radiografernes beherskelse af faglig indsigt, hvor digital billeddiagnostik, som er indført i sygehusvæsenet, sammen med interventionsradiologi på flere områder nu har afløst kirurgiske indgreb. Men også, hvor radiografer står over for at skulle beregne stråledosis og vælge det præcise billedmateriale, som skal indgå som en del af en sygehusbehandling, er det nødvendigt, at vi får netop en stor faglig kompetence, som bliver bekræftet med en autorisation.

Telemedicin, som er fremtiden, som man nogle steder er begyndt på her i landet, gør også, at radiograferne ret selvstændigt kan gå ind og arbejde på det område.

Det er udmærket, som der står i § 4, stk. 2, at såfremt en radiografuddannelse, som er erhvervet i udlandet, ikke er på linje med den danske, kan Sundhedsstyrelsen fastsætte begrænsninger i autorisationen, både tid og sted, hvor erhvervsvejen efterfølgende bliver afprøvet.

Det er ligesom i det foregående forslag muligt at fratage autorisation, såfremt der er helbreds-mæssige problemer.

Vi er positive over for forslaget.

Vi har her til morgen fået høringssvarene, og der er et enkelt, som jeg godt vil have lidt udredning af. Det er fra Nævnet for Etnisk Ligestilling, der under § 6, der handler om fratagelse af autorisation, stiller et spørgsmål, fordi de mener, at bestemmelsen er formuleret således, at Sundhedsstyrelsen har relativt god adgang til at fratage denne autorisation, og lovforarbejderne beskriver ikke nærmere de tilfælde, hvor fratagelsen kan komme på tale. Yderligere skriver de, at man eksempelvis kan forestille sig, at en fratagelse i eget land er begrundet i politisk chikane.

Jeg vil godt have, såfremt sundhedsministeren kan begrunde denne ængstelse i Nævnet for Etnisk Ligestilling, at vi hører denne begrundelse i dag, eller også kan det måske komme frem under det videre udvalgsarbejde.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Ligesom det foregående forslag er dette lovforslag et bidrag til at præcisere og kvalificere en stillingsbetegnelse inden for sundhedspersonalet gennem en autorisationsordning. Her er det radiografer, der er tale om.

Det kan Det Radikale Venstre naturligvis kun gå ind for. Gennem autorisationsordningerne får de forskellige grupper af sundhedspersonale den anerkendelse af deres faglighed, som de fortjener. Til gengæld skal fagligheden også være til stede, og det garanterer autorisationsordningen.

Vi er desuden meget glade for det kvalitetsmæssige løft, uddannelserne får ved samme lejlighed, for et veluddannet og motiveret personale er en forudsætning for et velfungerende sundhedsvæsen.

Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg kan ligesom i forbindelse med det tidligere forslag sige, at samfundet i dag jo stiller store krav til det professionelle sundhedspersonale, og de kortere indlæggelsesforløb og ambulante behandlinger påvirker naturligvis også i høj grad arbejdet på de billeddiagnostiske afdelinger.

Ny teknologi og et stigende antal nye undersøgelses- og behandlingsmuligheder stiller stigende krav til radiografernes kvalifikationer og omstillingsevne, og idet radiograferne både skal diagnosticere, de skal beherske optagelsesteknik, og de skal foretage administration af stråledosis m.v., så er radiografuddannelsen i forbindelse med reformen af sundhedsuddannelserne generelt blevet forbedret og varer nu 3½ år imod tidligere 3 år. Og man vil kunne få meddelt autorisation som radiograf, hvis man har taget denne uddannelse eller man har en ældre uddannelse på området.

Det skulle være en tryghedsskabende faktor for patienterne, idet kun den, der har autorisation som radiograf, må betegne sig som sådan. Så radiograf titlen foreslås altså beskyttet, og det er således ligesom ved det tidligere forslag en titelbeskyttelse, der som sådan er hensigten med det her lovforslag.

Det er ikke hensigten med forslaget også at beskytte virksomhedsområdet, idet det ikke er fundet nødvendigt af hensyn til patientsikkerheden, og også ved dette forslag er der flere af de høringsberettigede, der har svaret, at de ønsker, at der i loven bør skrives ind, at radiografer skal have eneret til dette virksomhedsområde. Men

jeg er enig i, at det ikke bør skrives ind, da vi så også på det område endnu en gang vil cementere det problem, som vi har på mange andre områder i sundhedssystemet, nemlig de stive faggrænser, som mange steder er en hindring for et fleksibelt samarbejde.

Netop dette fleksible samarbejde i sundhedsvæsenet skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at fremme. Så vi er enige i den formulering, der er i lovforslaget på det her punkt.

Yderligere er der i forslaget bestemmelser om tilsyn, journalskrivning, afgivelse af oplysninger, osv.

Jeg kan sige, at Kristeligt Folkeparti er positiv over for forslaget og ser frem til et godt og positivt arbejde omkring forslaget i udvalget.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg skal igen sige tak for den brede tilslutning til lovforslaget. Det lover jo godt for det kommende års samarbejde med så bred en tilslutning også her.

Det er igen et lovforslag, der har det sigte at skabe større patientsikkerhed derved, at radiograferne får en eksplicit pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som radiografer, og Sundhedsstyrelsen også her får mulighed for at gribe ind over for radiografernes faglige virke i tilfælde af, at de pågældende f.eks. kan være misbrugere eller psykisk syge eller på anden måde ikke lever op til de forventninger, vi måtte have til de folk, der har denne faglige uddannelse.

Jeg skal sige til fru Tove Fergo, der stillede spørgsmålet, om sygeplejerskerne – vi kunne kalde dem røntgensygeplejerskerne – fortsat kan virke i disse funktionsområder: Det kan de. Jeg kan også bekræfte de synspunkter, fru Tove Videbæk kom med, for vi må sørge for hele tiden at have en så fleksibel arbejdstilrettelæggelsesmulighed som muligt i vores sygehusvæsen.

Jeg kan også svare positivt bekræftende på det andet spørgsmål: Om folk, der er autoriserede – her radiografer, tidligere var det bioanalytikere – ikke har en forpligtelse til at følge med i fagets udvikling gennem videreuddannelse og efteruddannelse, og hvad det nu hedder. Her er svaret klart ja, ligesom arbejdsgiverne selvfølgelig har en tilsvarende forpligtelse til at skabe rammer og vilkår for, at den efteruddannelse kan finde sted.

Til hr. Tom Behnke vil jeg gerne komme med et foreløbigt svar, idet der kan være mulighed for yderligere at uddybe det under udvalgsar-

bejdet. Når der er forskel på bestemmelsen med de 3-5 år for bioanalytikerne, som vi lige arbejdede med, og over til radiograferne, hænger det sammen med, at vi på det gamle laborantområde havde et lidt bredere virkefelt, idet vi både havde hospitalslaboranter og virksomhedslaboranter, hvorfor der var tale om en mere heterogen gruppe, og der var et hensyn f.eks. til virksomhedslaboranterne om at tage nogle overgangsbestemmelser ind. Det har vi ikke tilsvarende på radiografområderne, idet radiograferne altid har været radiografer og virket som radiografer og er en mere homogen gruppe, så derfor er dette hensyn ikke så relevant her. Jeg vil gerne understrege, at det er et foreløbigt svar, idet vi kan uddybe det under udvalgsarbejdet.

Jeg vil sige til fru Birthe Skaarup vedrørende problemstillingerne om den etiske ligestilling, at også her vil jeg henvise til udvalgsarbejdet, idet jeg dog vil understrege allerede i dag, at Sundhedsstyrelsen aldrig vil kunne fratage en person en autorisation på grund af politisk chikane. Det er alene faglige hensyn, der må lægges til grund for beslutninger af så alvorlig karakter. Men jeg vil gerne i øvrigt henvise til udvalgsarbejdet helt generelt.

Jeg ser frem til også her at kunne bidrage til det arbejde, som nu konstruktivt vil fortsætte i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om hjemmesygeplejerskeordninger. (Indførelse af mulighed for privat hjemmesygepleje).

Af Ester Larsen (V) og Henriette Kjær (KF).
(Fremsat 4/10 2001).